

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1581 usque ad annum 1589

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118650

§. 64. Filvii Cornei Cardinalis mors.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67246](#)

Sæcul. XVI.
A.C. 1583.

§. LXIV.

Fulvii Cornei Cardinalis mors.

Ciacon. t. 3. pag 769. Præter Biragum Cardinalem Roma
Aubery vie hoc anno trium aliorum Cardina-
des Cardin. lium jacturam deplorabat, quorum pri-
Vit. & Ug- mus erat Fulvius Corneus, seu de Cor-
hel in add. nia, vulgo dictus Cardinalis Perusinus,
ad Ciacon. quia hac in urbe ex Sorore Julii III.
 Papæ natus erat. Hic ab adolescen-
 tia Melitensem equestrem Ordinem pro-
 fessus, Julio III. Patruo suo non magis
 necessitudine sanguinis, quam suavis-
 simis moribus, ac virtutibus charus e-
 rat, hinc ab eo statim in Pontificatus
 initio, die scilicet quinta Maji anno sa-
 lutis millesimo quingentesimo quinqua-
 gesimo primo ex Archipresbytero Peru-
 sinæ Ecclesiæ Episcopus primo ejusdem
 Urbis, ac demum Presbyter Cardinalis
 titulo S. Mariæ in via, seu ut alii scribunt,
 S. Marcelli renuntiatus est, postea au-
 tem Piceni legatione insignitus insuper
 regendis Ecclesiæ rebus sæpiissime ad-
 movebatur: Florentiam deinde ab eo-
 dem Julio III. mittebatur ad Cosmam
 Medicæum Hetruriæ Ducem, ut ibi-
 dem de rebus Senensibus, & Montis
 Ilcini deliberaret: dein Spoletinam
 Ecclesiam, dimissa Perusina regendam
 suscepit, sed illius possessione a Paulo IV.
 deinde spoliatus est: hic enim cum Hi-
spanis

spanis dissidia fovens Corneorum familiam vexabat, occupatisque eorum bonis Perusinum Cardinalem comprehendendi juss erat, qui tamen suam libertatem sexaginta aureorum millium pretio redemit. Ex his adversis casibus tanto pere mundi vanitatem fastidire cœperat, ut in solitudine tranquillitatem quæreret, & unice proximum suum beneficiis cumulare intentus esset, hinc præprimis anno Christi millesimo quingentesimo quinquagesimo primo in Urbe Perusina Societatis Jesu Collegium extrui curavit, Romanum vero augere studuit: quoniam vero premente adversa fortuna magnam suorum bonorum partem amiserat, ut ea, quæ ipsi deessent, supplere valeret, ipfus elemosynas collegit. Tandem Romæ feria secunda annum agens sextum supra sexagesimum, die undecima Martii anni millesimi quingentesimi octogesimi tertii supremo defungitur die, & in Ecclesia S. Petri de Monte aureo apud Minor es observantes in Antonii Cardinalis Montani Sacello sepelitur.

Porro cum Perusinæ Ecclesiæ præ effet, juxta Concilii Tridentini decreta Cleri Perusini mores castigabat, Cathedramque Ecclesiam exornans, Seminarium Clericorum erigendum curabat, Moniales vero intra clausuram

conti-

Sæcul. XVI.**A.C. 1583.**

continuit, aliaque multa perfecit, quæ pietatem promovere posse viderentur: insuper idem comitiis Pontificiis, quæ ipso vivente peracta sunt, semper interfuit, illis scilicet, in quibus renuntiati fuerunt Romani Pontifices Marcellus II., Paulus IV., Pius IV., Pius V., & Gregorius XIII. sub cuius Pontificatu anno nono e vita migravit.

§. LXV.

*Cardinalis Maffæi fata.***Ciacon. l.c.****pig. 1038.****Ughel ad****Ciacon. &c**

Alter erat Marcus Antonius Maffæus nobilis Romanus Hieronymi Filius, & Bernardini Cardinalis, atque Achilleis in Purpuratorum Senatu Advocati Frater. Hic Romæ die trigesima prima Mensis Augusti Anno Salutis nostræ millesimo quingentesimo vigesimo primo natus summa industria jurisprudentiæ vacabat, atque in hac scientia eximum sibi nomen comparabat: unde a Paulo III. Confessorialis Advocatus, postea vero Canonicus ad sanctum Joannem in Laterano, ac denique mortuo Achille Fratre suo Ecclesiæ Vaticanæ Canonicus renuntiabatur: porro paulo post alteri Fratri suo in Theatino Archiepiscopatu in Neapolis Regno successerat: demum reparandis Cardinalem titulis, necnon Urbis ædificiis ruinæ proximis a Pio IV. præficiebatur,